

WYMAGANIA EDUKACYJNE - PODSTAWY PROJEKTOWANIA 2019/2020
PAŃSTWOWE LICEUM SZTUK PLASTYCZNYCH W WARSZAWIE

KLASA I

I. PODSTAWOWE POJĘCIA ZWIĄZANE Z FORMĄ DZIEŁA PLASTYCZNEGO

Materiał nauczania.

- Światło, jego źródła i rodzaje, wpływ światła na odbiór wizualny, rozczepienie

światła.

- Barwa, ton barwny, jasność, nasycenie, systematyka barw, różnorodność klasyfikacji

barw: barwy zasadnicze, pochodne, dopełniające, temperatura barwy, kontrasty

kolorystyczne itp.

- Materia jako tworzywo plastyczne jako obszar działań twórczych.

- Linia i plama, jako terminy i pojęcia plastyczne.

- Płaszczyzna i bryła, jako terminy i pojęcia.

- Pojęcie faktury (charakter powierzchni).

- Przestrzeń (ograniczona i nieograniczona)

- Ruch (kinetyka) – pozorny i rzeczywisty ruch, jego relatywizm, światło krótkotrwałe i

okresowo zmienne.

- Podstawowe pojęcia związane z kompozycją dzieła. Każde pojęcie podstawowe

charakteryzowane także przez kształt, wielkość, ilość, miejsce, kierunek

Opis osiągnięć ucznia.

- Posługuje się właściwą terminologią z zakresu formy.

- Rozróżnia wymienione powyżej terminy i pojęcia.

- Wskazuje przykłady zastosowania ww. pojęć w różnych rozwiązaniach wizualnych.

Przykładowe zadania.

- Pokaz wybranych przykładów ilustrujących problematykę podstawową – prezentacja

uzupełniana omówieniem poszczególnych zagadnień.

- Zbiór materiałów dotyczących podanych zagadnień gromadzony przez uczniów w formie elektronicznej i papierowej stanowiący źródło inspiracji dla różnych rodzajów twórczości.

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia.

- Odpowiedź ucznia.
- Umiejętność zastosowania pojęć i terminów w zadaniach plastycznych.
- Obserwacja progresu w pracach.
- Korekta indywidualna.
- Korekta zbiorowa.
- Przegląd i selekcja prac.

II. ŚRODKI WYRAZU NA PŁASZCZYŹNIE I W PRZESTRZENI

Materiał nauczania.

- Środki wyrazu na płaszczyźnie (kreska, linia, plama, walor)
- Środki wyrazu w przestrzeni (płaszczyzna, bryła, elementy liniarne) Opis osiągnięć ucznia.
- Rozróżnia podstawowe pojęcia związane ze środkami wyrazu na płaszczyźnie i w przestrzeni.
- Stosuje poznane środki wyrazu w rozwiązaniach przestrzennych.
- Świadomie i kreatywnie wykorzystuje środki w swoich pracach.

Przykładowe zadania.

- Środki wyrazu na płaszczyźnie: kreska, linia, plama, walor □
wykorzystanie różnych

narzędzi: ołówek, kredka, długopis, pędzel, piórko, flamaster, cienkopis itp.

- Środki wyrazu w przestrzeni • płaszczyzna – przykłady różnych rodzajów płaszczyzn,

kształty geometryczne, kształty nieregularne, ażury, jednolite powierzchniowo, o określonej fakturze, różniące się charakterem budowy, siatki itp.; bryła • przykłady

różnych rodzajów brył: kształty geometryczne, kształty nieregularne, ażury, jednolite

powierzchniowo, o określonej fakturze, różniące się charakterem budowy, itp. • Faktura, jako środek wyrazu • różne rodzaje faktur

uzyskane metodą frottage; xero, działań komputerowych

oraz innych wydruków. • Kontrast, jako środek wyrazu

- kontrasty: linii, plam, płaszczyzn, faktur, kierunków,

barw, płaszczyzn, brył, rastrów, wielkości, kształtu, kontrast walorowy, jakościowy, formalny, zastosowanie dowolnych

środków wyrazu oraz dowolnych technik

realizacyjnych. Formy sprawdzania osiągnięć ucznia.

- Odpowiedź ucznia.

- Umiejętność zastosowania pojęć i terminów w zadaniach plastycznych.

- Obserwacja progresu w pracach.

- Korekta indywidualna.

- Korekta zbiorowa.

- Przegląd i selekcja prac.

III. DZIAŁANIA KOMPOZYCYJNE NA PŁASZCZYŹNIE

Materiał nauczania.

- Kreska, linia, plama, walor – podstawowe składniki kompozycji na płaszczyźnie.
- Określone rodzaje kompozycji na płaszczyźnie.
- Różne sposoby i obszary komponowania.

Opis osiągnięć ucznia.

- Rozróżnia i charakteryzuje podstawowe pojęcia kompozycyjne
- Stosuje poznane środki wyrazu w rozwiązaniach kompozycyjnych
- Świadomie i kreatywnie stosuje poznane środki w swoich pracach.

Przykładowe zadania.

- Kompozycje w obszarach zamkniętych np. w kwadracie ,w prostokącie, w trójkącie, w kole, w obszarze nieregularnym.
- Kompozycje budowane z elementów wychodzących poza określony obszar.
- Kompozycje budowane z elementów łączonych ze sobą bez określonego obszaru.
- Kompozycje powstałe w wyniku kadrowania
- Określone rozwiązania kompozycyjne:
 - Statyka, dynamika, otwarty, zamknięty, rytm jednokierunkowy, rytm wielokierunkowy,
 - Symetria, asymetria, układ centralny, akcent w kompozycji,
 - Zastosowanie dowolnych środków wyrazu oraz dowolnych technik realizacyjnych.

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia.

- Odpowiedź ucznia.
- Umiejętność zastosowania pojęć i terminów w zadaniach plastycznych.
- Obserwacja progresu w pracach.
- Korekta indywidualna.
- Korekta zbiorowa.
- Przegląd i selekcja prac.

IV. DZIAŁANIA KOMPOZYCYJNE W PRZESTRZENI

Materiał nauczania.

- Płaszczyzna jako środek wyrazu.
- Bryła jako środek wyrazu.
- Elementy linearne, jako środki wyrazu artystycznego.

Opis osiągnięć ucznia.

- Rozróżnia i charakteryzuje podstawowe pojęcia, jak: płaszczyzna, bryła i elementy linearne.

- Stosuje poznane środki wyrazu w rozwiązaniach przestrzennych.
- Świadomie i kreatywnie stosuje poznane środki w swoich pracach.

Przykładowe zadania.

- Budowa układów kompozycyjnych z zastosowaniem brył, płaszczyzn, elementów linearnych np.: statyka, dynamika, układ otwarty, układ zamknięty.

Uwzględnienie

takich zagadnień jak: konstrukcja, struktura, rytm, napięcie, kontrast, akcent.

- Budowa układu kompozycyjnego w oparciu o powtarzalność elementu

podstawowego o zmiennej wielkości. Uzyskanie efektu reliefowego oraz interesujących relacji światłocieniowych.

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia.

- Odpowiedź ucznia.
- Umiejętność zastosowania pojęć i terminów w zadaniach plastycznych.
- Obserwacja progresu w pracach.
- Korekta indywidualna.
- Korekta zbiorowa.
- Przegląd i selekcja prac.

V. PSYCHOFIZJOLOGIA WIDZENIA

Materiał nauczania.

- Budowa oka.
- Mieszanie addytywne i subtraktywne.
- Systematyka – koło i bryła barw.
- Relatywizm barw.
- Indukcja jednoczesna (zjawisko van Betzolda).
- Irradiacja.
- Figura i tło.

Opis osiągnięć ucznia.

- Rozróżnia wyżej wymienione terminy i pojęcia.
- Definiuje prawidłowo wymienione pojęcia.
- Wykonuje zestaw prac plastycznych, spełniający rolę pomocy dydaktycznej z zakresu psychofizjologii widzenia.
- W swoich pracach świadomie i kreatywnie posługuje się środkami wynikającymi z analizy poznanych pojęć.

Przykładowe zadania:

- Analiza percepcji wzrokowej, podstawy psychofizjologii widzenia.

Czynniki

wewnętrzne oraz zewnętrzne wpływające na postrzeganie:

- Budowa oka
- Mieszanie addytywne, subtraktywne
- Systematyka • koło i bryła barw
- Relatywizm • kolor na kolorze
- szarość na kolorze
- kwadrat biały na czarnym tle a kwadrat czarny na białym
- Figura i tło

Zestaw spełniający role pomocy dydaktycznej może być rozwijany i uzupełniany w całym cyklu kształcenia.

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia.

- Odpowiedź ucznia.
- Umiejętność zastosowania pojęć i terminów w zadaniach plastycznych.
- Korekta indywidualna.
- Korekta zbiorowa.
- Przegląd i selekcja prac.

VI. ILUZJA PRZESTRZENI NA PŁASZCZYŹNIE (PERSPEKTYWY)

Materiał nauczania.

- Perspektywa linearna i jej rodzaje.
- Perspektywa powietrzna.
- Perspektywa barwna.
- Perspektywa kulisowa.
- Tworzenie iluzji przestrzeni z zastosowaniem podstawowych środków wyrazu (kreska, inia, plama, walor).

Opis osiągnięć ucznia.

- Rozróżnia ww. rodzaje perspektywy.
- Definiuje prawidłowo poznane pojęcia.
- Rozpoznaje rodzaje stosowanej iluzji w różnych działaniach twórczych.
- Wykonuje zestaw prac warsztatowych z zastosowaniem różnego rodzaju perspektyw.
- Świadomie stosuje określony rodzaj perspektywy do uzyskania konkretnych rezultatów twórczych.
- Stosuje różne środki wyrazu do stworzenia iluzji przestrzeni na płaszczyźnie (efekt op-art.).

Przykładowe zadania.

- Różne środki wyrazu wykorzystane do budowania iluzji przestrzeni na płaszczyźnie, kreska, linia, plama, walor (pozorne nierówności powierzchni efekt op-art
- Różne rodzaje perspektyw: linearna, powietrzna, kulisowa; perspektywa linearna – różne sytuacje perspektywiczne: jednozbieżna , dwuzbieżna, płaszczyzny prostopadłe do podstawy ustawione pod różnym kątem w stosunku do patrzącego, płaszczyzny oparte pod kątem o płaszczyzny prostopadłe do podstawy, koło i okrąg w perspektywie, cienie, światło naturalne przed patrzącym, za patrzącym, światło sztuczne – cień we wnętrzu.
- Perspektywa odrębna• rysunek dowolnego układu elementów (np. martwa natura) uwzględnienie poznanych sytuacji perspektywicznych.

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia.

- Odpowiedź ucznia.
- Umiejętność zastosowania pojęć i terminów w zadaniach plastycznych.
- Obserwacja progresu w pracach.
- Korekta indywidualna.
- Korekta zbiorowa.
- Przegląd i selekcja prac.

VII. INTERPRETACJA NATURY

Materiał nauczania.

- Różne rodzaje przedstawiania rzeczywistości.
- Analiza natury i sposoby jej dokumentowania.
- Interpretacja natury z zastosowaniem różnych środków wyrazu i technik realizacyjnych.
- Synteza z natury, jako sposób wypowiedzi plastycznej.

Opis osiągnięć ucznia.

- Rozróżnia i charakteryzuje ww. pojęcia.
- Dokumentuje interesujące zjawiska wizualne.
- W pracach plastycznych interpretuje rzeczywistość z zastosowaniem różnych środków wyrazu i technik realizacyjnych.

- Świadomie dokonuje syntezy rzeczywistości.

Przykładowe zadania.

- Przedmiot, roślina, zwierzę – interpretacja synteza. Przedstawienie realistyczne, interpretacja z zastosowaniem dowolnych środków wyrazu, zastosowanie rastrów, synteza – sylweta, geometryzacja, synteza liniarna.
- Synteza układu elementów(np. prosta martwa natura) wersja

realistyczna,

o synteza linearna,

o syntetyczna sylweta przedmiotów,

o geometryzacja.

- Trzy układy kompozycyjne z zastosowaniem elementu powtarzalnego (prosty kształt

zgeometryzowany, syntetyczna sylweta: przedmiotu, rośliny, zwierzęcia) – element

wykorzystywany do:

- o Kompozycja strony – ozdobnik, winieta, przerywnik tekstu.

- o Motyw dekoracyjny w architekturze – witraż, krata okienna, brama, motyw

naścienny itp.

- o Motyw dekoracyjny na tkaninie.

- Interpretacja pojęcia określenia – nazwy np. statyka, dynamika, sople, deszcz, rezonans, szal, renesans, barok, hazard, woda, itp. Świadomy wybór środków wyrazu adekwatnych do treści, świadomy wybór iternictwa.

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia

- Odpowiedź ucznia.

- Umiejętność zastosowania pojęć i terminów w zadaniach plastycznych.

- Obserwacja progresu w pracach.

- Korekta indywidualna.

- Korekta zbiorowa.

- Przegląd i selekcja prac.

VIII. LITERA I UKŁADY LITERNICZE

Materiał nauczania

- Budowa litery

- Sposoby komponowania tekstu (czoło z lewej i czoło z prawej, tekst na osi i tekst zblokowany.

- Światło w układach literniczych.

Opis osiągnięć ucznia

- Rozróżnia pojęcia związane ze strukturą litery i charakteryzuje je.

- Rozróżnia podstawowe kroje liternicze i pojęcia z nimi związane (np. antykwą, minuskuła i majuskuła, litera jednoelementowa i dwuelementowa, spacja, interlinia itp.)

- Wykonuje ćwiczenia warsztatowe z wykorzystaniem różnych krojów i wielkości liter posługując się narzędziami tradycyjnymi lub technikami komputerowymi.

- Świadomie posługuje się sposobami budowania tekstu na płaszczyźnie

- Dokonuje analizy poprawności budowania tekstu.

Przykładowe zadania

- Rozwiązania liternicze : czoło tekstu z lewej, czoło tekstu z prawej, tekst na osi , tekst zblokowany, strona tekstu kilkułamowa, tytuł, podtytuł, tekst drobny.

- Rozwiązania kompozycyjne z wykorzystaniem liternictwa, materiału fotograficznego, koloru ,elementów graficznych.

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia.

- Odpowiedź ucznia.

- Umiejętność zastosowania pojęć i terminów w zadaniach plastycznych.

- Obserwacja progresu w pracach.

- Korekta indywidualna.

- Korekta zbiorowa.

- Przegląd i selekcja prac.

IX. DOKUMENTACJA PROJEKTOWA

Materiał nauczania

- Podstawowe zagadnienia z zakresu rysunku technicznego.
- Wymiarowanie i posługiwanie się odpowiednimi grubościami linii.
- Rzutowanie na trzy rzutnie.
- Rzuty i widoki.
- Przekroje i detale w rysunku technicznym.
- Stosowanie różnych technik i technologii zapisu projektu.

Opis osiągnięć ucznia

- Rozróżnia i definiuje podstawowe terminy związane z rysunkiem technicznym.
- Posługuje się konwencjonalnymi sposobami dokumentowania projektu.

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia

- Odpowiedź ucznia.
- Umiejętność zastosowania pojęć i terminów w zadaniach plastycznych.
- Obserwacja progresu w pracach.
- Korekta indywidualna.
- Korekta zbiorowa.
- Przegląd i selekcja prac.

X. ZESPOŁOWE DZIAŁANIA TWÓRCZE

Materiał nauczania.

- Terminy i pojęcia związane z różnymi sposobami współczesnej wypowiedzi twórczej (np. happening, performance, environment, sztuka kinetyczna, asamblaż, ambalaż).
- Środki wyrazu i techniki realizacyjne w działaniach plastycznych

niekonwencjonalnych.

- Zastosowanie różnych sposobów dokumentowania własnych działań twórczych.

Opis osiągnięć ucznia.

- W realizacjach plastycznych działań niekonwencjonalnych pracuje w zespole dzieląc się wiedzą i pomysłami z innymi członkami grupy.

- Dokonuje świadomego wyboru najlepszej koncepcji prezentowanej przez zespół.

- Działania grupowe są nadrzędne nad jego preferencjami osobistymi.

Przykładowe zadania.

- Kompozycja przestrzenna nawiązująca do określonego kierunku lub rodzaju twórczości

sztuki współczesnej np. emballage, assemblage, environment, pop-art., op-art.,

instalacja, kubizm, surrealizm, sztuka kinetyczna itp. lub twórczości konkretnego

artysty. Realizacja może mieć charakter zbiorowego działania twórczego

- Prezentacja własnej osoby • interpretacja z zastosowaniem dowolnych środków wyrazu

oraz dowolnych technik realizacyjnych. Realizacja • postać naturalnej wielkości (rozwiązanie płaskie, dwuwymiarowe). Zrealizowane postacie są aranżowane

przestrzennie przez autorów w formie environment.

- Aranżacja przestrzeni określonej wymiarami otwartej bryły. Każdy z autorów wykonuje jedną pracę. Temat wspólny dla wszystkich uczestników działania np. „wiosna” lub

„ogród”. Zrealizowane prace aranżowane są w jeden układ przestrzenny w

konwencji—assamblage.

- Kompozycja na płaszczyźnie zrealizowana przez kilku autorów w konwencji graffiti.

Formy sprawdzania osiągnięć ucznia.

- Odpowiedzi uczniów.
- Umiejętność zastosowania pojęć i terminów w zadaniach plastycznych.
- Obserwacja progresu w pracach.
- Korekta indywidualna.
- Korekta zbiorowa.
- Przegląd i selekcja prac.

XI. ZADANIA DODATKOWE DLA UCZNIÓW UZDOLNIONYCH

- Kompozycja zbudowana z brył i płaszczyzn oraz elementów liniarnych. Zastosowanie elementów graficznych i koloru jako integralnych składników kompozycyjnych. Uzyskanie interesujących relacji wizualnych w oparciu o kontrast, rytmizację, fakturę, różnice kształtu i wielkości elementów.

- Kompozycja zbudowana z brył i płaszczyzn oraz elementów liniarnych. Zastosowanie bieli i czerni. Uzyskanie interesujących relacji wizualnych w oparciu o kontrast, rytmizację, fakturę, różnice kształtu i wielkości elementów.

- Kompozycja przestrzenna z zastosowaniem dwóch płaszczyzn o określonej fakturze – powierzchnie reliefowe wypukłe lub wklęsłe. Uzyskanie interesujących relacji przestrzennych i światłocieniowych.

- Kompozycja przestrzenna interpretująca pojęcie, określenie, nazwę :np. statyka,

dynamika, sople, deszcz, rezonans, szał, renesans, barok, hazard itp. Świadomy wybór środków wyrazu adekwatnych do treści.

- Kompozycja z wykorzystaniem pracy rysunkowej, malarskiej lub fotograficznej autora połączonej z elementami liternictwa, koloru i elementami graficznymi.
- Synteza układu elementów z zastosowaniem dowolnych środków wyrazu, kreska, linia, plama, walor. Wersja-czerń, biel, szarość oraz wersja kolorystycznych.

XII. DODATKOWA CHARAKTERYSTYKA POJĘĆ I TERMINÓW

- Środki wyrazu na płaszczyźnie: kreska, linia, plama, walor, ślad narzędzia. ołówek, piórko, długopis, czarny cienkopis, flama-ster, pędzel, wałek, zmięty papier, tkanina odcisnięta w farbie, frottage, itp.
- Budowanie plamy na płaszczyźnie (różne narzędzia, jakość formalna) różny charakter plam, różna wielkość plam, różny kształt, elementy wpływające na ostateczny końcowy wyraz kompozycji
- Światło (źródło światła, pokaz wybranych przykładów), wpływ światła na odbiór wizualny, różne rodzaje światła jako wycinka promieniowania elektromagnetycznego.
- światło naturalne i sztuczne.
- światło sztuczne (żarówka, jarzeniówka, świetlówka, halogen)
- rozszczepienie wiązki światła (widmo)
- światło monochromatyczne
- światło heterochromatyczne
- kształt światła
- podstawy psychofizjologii widzenia
- Barwa (kolor, ton, jasność, nasycenie)
- systematyka barw
- mieszanie addytywne (światła)

- mieszanie subtraktywne (pigmentów , farb)
- bryła barw
- różne modele (pokaz wybranych przykładów)
- barwy chromatyczne i achromatyczne
- podstawowe
- pochodne
- dopełniające
- ciepłe / chłodne
- tonacje (gama kolorystyczna)
- kontrasty kolorystyczne
- barwy dopełniające
- kontrast równoczesny
- kontrast następczy (powidoki)
- kontrast jasności
- kontrast nasycenia
- kontrast tonu (koloru)
- kontrast „temperatury” „zimne” / „ciepłe”
- kontrast brzegowy (inhibicja)
- kontrast (irradiacja)
- indukcja jednoczesna (tzw. Zjawisko Van Betzolda)

Linia kontur, obrys styk dwóch różnych wartości ślad narzędzia na płaszczyźnie, ślad działania światła na powierzchni, ślady w ziemi, elementy architektury i przyrody.

- Bryła regularna, nieregularna , ażury, układy brył □ statyczne, dynamiczne, otwarte, zamknięte, rytmiczne
- Faktura różne rodzaje faktur, wypukła , wklęsła , powierzchnie gładka i chropowata,

frottage iluzja faktur na płaszczyźnie

- Przestrzeń nieograniczona, otwarta, ograniczona, zamknięta, płaszczyznami, bryłami, pionami , poziomami itp.
- Ruch obserwator porusza się względem otaczającej rzeczywistości, przedmioty poruszają się względem obserwatora, ruch w obrębie przedmiotu lub przedmiotów, dokumentacja ruchu (iluzja ruchu)

LITERATURA PRZEDMIOTU:

Książki:

1. Arnheim Rudolf, Sztuka i percepcja wzrokowa, Wyd. Art. i Film, Warszawa 1978
2. Dobrzański Tadeusz, Rysunek techniczny, Wyd. Naukowo–Techniczne Warszawa
3. Gombrich Ernst H., Sztuka i złudzenie, PWN, Warszawa 1981
4. Gregory Richard L., Oko i mózg – psychologia widzenia, PWN, Warszawa 1971
5. Kościelecki Stefan, Współczesna koncepcja wychowania plastycznego, PWN, Warszawa 1979
6. Parramont Jose M. i CalboMuntsa, Perspektywa w rysunku i w malarstwie, Wyd. Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1993
7. Parramont Jose M., Jak powstaje kolor, Ossolineum, Wrocław 1993
8. Pastuszek Włodzimierz, Kolor czy barwa, Wyd. Pako, Warszawa 1993
9. Richaudeau Francois, Podręcznik typografii i łamania kolumn, czyli sztuki drukarskiej, Wyd. PLJ Warszawa 1997
10. Wyd. PLJ Warszawa 1997

11. Słownik terminologiczny Sztuk Pięknych, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 1996

12. Tomaszewski Andrzej, Leksykon pism drukarskich, Wyd. Krupski i S□ka, Warszawa 1996

13. Werner Jerzy, Podstawy technologii malarstwa i grafiki, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa, 1985

14. Wojeński Jan, Technika liternictwa, PWE, Warszawa 1969

15. Zeugner G., Barwa i człowiek, Arkady, Warszawa 1965

Czasopisma branżowe:

1. Archivolta, Wyd. Firma Wydawniczo Reklamowa Archivolta Kraków (kwartalnik)

2. Biuletyn „Plastyk”, Wudawnictwo Centrum Edukacji Artystycznej (miesięcznik), Warszawa

3. 2+n 3D, Wyd. Alfa□Print Warszawa

Inne źródła:

Strony internetowe, fora dyskusyjne, tutoriale z nowinkami technicznymi

SYSTEM OCENIANIA - PODSTAWY PROJEKTOWANIA 2019/2020
PAŃSTWOWE LICEUM SZTUK PLASTYCZNYCH W WARSZAWIE

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA

Ocena jest przede wszystkim informacją dla ucznia i ważnym aspektem działań wychowawczych. Na całościową ocenę działań młodego adepta sztuki składają się różne czynniki wynikające ze specyfiki kształcenia artystycznego. Istotnym elementem oceny jest jej indywidualizacja w zależności od finalnych dokonań oraz ocena progresu w działaniach warsztatowych i kreacyjnych ucznia. W związku z tym unika się oceniania pracy na tle prac wykonanych przez innych uczniów. W ocenianiu bierze się pod uwagę nie tylko aspekt artystyczny i techniczny prac, ale także aspekt społeczno-wychowawczy, czyli np. systematyczność pracy ucznia, terminowość wykonania zadań. Ważnym elementem oceny jest nowatorstwo i twórcze eksperymenty towarzyszące realizacji projektu.

Na ocenę całościową zadania składają oceny poszczególnych etapów pracy, np. ocena merytoryczna (zrozumienie problematyki zadania oraz celu jego realizacji), szkice koncepcyjne, terminowa realizacja poszczególnych etapów zadania, stosowane środki wyrazu, indywidualność koncepcji i jej realizacji. Ocenianie poszczególnych etapów pracy jest ważnym elementem mobilizacji ucznia do systematycznej pracy.

Istotnym czynnikiem wpływającym na motywowanie ucznia jest też progresywność oceniania. Uczeń uzyskuje możliwość poprawy uzyskanej oceny po zakończeniu zadania np., gdy uzyska ocenę niedostateczną, może ocenę poprawić w wyniku realizacji określonego ćwiczenia. Dotyczy to każdego ćwiczenia. Wówczas w dzienniku utrzymywana jest poprzednio uzyskana

ocena oraz dostawiana jest nowa. Progres bierze się pod uwagę przy ustalaniu oceny końcowej, która nie musi być średnią arytmetyczną.

Wszystkie działania ucznia składają się na ocenę końcową (semestralną lub roczną).

Kryteria oceny zadań plastycznych.

- Zgodność z tematem.
- Obecność wszystkich założonych elementów.
- Walory artystyczne.
- Jakość techniczna wykonania.
- Terminowość wykonania.
- Indywidualność koncepcji.
- Nowatorstwo i oryginalność pracy.
- Atrakcyjność prezentacji projektu.

Stopień niedostateczny otrzymują uczniowie, którzy nie spełniają wymagań na stopień dopuszczający. Oceny uzyskane przez ucznia pozostają też w bezpośredniej relacji z proponowanym zakresem. Uczeń, który realizuje jedynie zadania podstawowe – uzyskuje ocenę końcową (śródroczną lub roczną) maksymalnie dobrą. Uczniowie, którzy realizują zadania dodatkowe mogą uzyskać oceny wyższe (bardzo dobrą i celującą). Własna indywidualna twórczość związana bezpośrednio z realizowanym programem nauczania jest dostrzegana jako przejaw dodatkowej aktywności, co w efekcie jest promowane dodatkową, pozytywną oceną. Indywidualna realizacja własnych dokonań, przejawiająca się w różnego rodzaju współpracy z profesjonalnymi firmami lub realizacją określonych dokonań dla konkretnej instytucji jest działaniem omawianym, konsultowanym i promowanym dodatkową oceną.

Stopień dopuszczający otrzymują uczniowie, którzy:

- spełniają wymagania edukacyjne sformułowane dla swojego poziomu przynajmniej w 40 %.
- podejmują niektóre zadania, ale w sposób niewystarczający,
- ich praca nie odpowiada w pełni postawionym problemom,
- stosują się tylko do nielicznych uwag nauczyciela,
- w niewielkim stopniu rozwijają się plastycznie,

Stopień dostateczny otrzymują uczniowie, którzy:

- spełniają wymagania edukacyjne sformułowane dla swojego poziomu przynajmniej w 51 %.
- podejmują prawie wszystkie zadania.
- w ich pracach zrealizowane są niektóre z założonych celów.
- w zasadzie stosują się do uwag nauczyciela.
- widoczne są szanse na rozwój.

Stopień dobry otrzymują uczniowie, którzy:

- spełniają wymagania edukacyjne sformułowane dla swojego poziomu przynajmniej w 75 %.
- podejmują zawsze zadanie.
- stosują się do wszystkich uwag nauczyciela i potrafią z nich korzystać w sposób kreatywny.
- powierzone zadania wykonują prawie samodzielnie.
- realizacja ich zadania przebiega na dobrym poziomie.
- prawidłowo rozwiązują postawiony problem.
- poziom ich prac pozwala na pierwsze, indywidualne prezentacje w pracowni.

Stopień bardzo dobry otrzymują uczniowie, którzy:

- spełniają wymagania edukacyjne sformułowane dla swojego poziomu przynajmniej w 91 %.
- zawsze podejmują zadanie.
- ich prace w pełni odpowiadają założonym celom.
- powierzone zadania wykonują samodzielnie.
- prace mają walory artystyczne.

Stopień celujący otrzymują uczniowie, którzy:

- spełniają wszystkie wymagania edukacyjne sformułowane dla swojego poziomu,
- samodzielnie realizują zadanie.
- ich prace w pełni odpowiadają założonym celom.
- mają szczególne walory artystyczne.
- przejawiają szczególną inwencję twórczą.
- ujawniają wyjątkowe zdolności artystyczne.
- są bardzo aktywni twórczo również poza pracownią.
- podejmują dodatkowe zadania.
- uczestniczą w konkursach przedmiotowych.

Uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych:

- mają możliwość dłuższego czasu realizacji ćwiczenia.
- tempo pracy nie ma wpływu na ocenę ucznia.
- obserwowanie i nagradzanie postępów i pracy ucznia.